

γέραντρον τό, Κύπρ. (Γερμασόγ.) γέραντρος ό, Κύπρ.
Ἐκ τοῦ ἀρχ. γεράνδρουον.
Μέγα καί αἰωνόβιον δένδρον.

γερανώνω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γεράνιος.

Λαμβάνω χρῶμα θολόν, θαμπώνω, ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν
Ἐγεράνωσαν τ' ὀμμάτῃ μ'. Συνών. γερανίζω Π Α 1β.

γεραππαριάζω ἀμάρτ. γεραπ-παρκάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεράππαρος.

Γηράσκω, ἐπὶ ἵππου: Ἄσμ.

Μαῦρε μου μανρογόνετε, μαῦρε μου ἀνεμοπόα,
ἄνταν ἦσον τριῶν χρονῶν ἐκαβαλλίτσευκά σε,
τώρα πού γεραπ-πάρκασες ἔν-νὰ μέ φαραντζίσσης
(ἔν-νὰ μέ φαραντζίσσης=θὰ μέ κρημνίσσης εἰς φάραγγα).

γεράππαρος ἀμάρτ. γεράπ-παρος Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καί ἄππαρος, δι' ὃ ἰδ. ἵππαρος.

Ὁ γηραλέος ἵππος: Ἄσμ.

Ἐπολογήσῃν τῷ ὃ γεράπ-παρος πού τήν ἀπ-πέξω πάχνην:
εἰμ' ἄξιος τῷ ἀπότορμος νὰ φτάσω τήν τσυράν μου.

γεράρκουδας ό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γέρος καί ἀρκούδα.

Γηραλέα ἀρσενική ἄρκτος: Ἄσμ.

Ὁ Γιάννης ἐξαγνάτισε, ἔρχετ' ὄχ τὸ κυνήγι,
φέρνει τ' ἀρκούδια ζωντανά, τ' ἀλάφια ἡμερωμένα,
φέρνει κ' ἔνα γεράρκουδα μέσ 'ς τ' ἄλλογο δεμένο.

γέραςα ἡ, Καππ. (Μισθ. Φερτ. Φλογ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y a r a s a*=νυκτερίς.

Ἡ νυκτερίς.

γερασμός ό, πολλαχ. γιρασμός Εὐβ. (Ἄκρ. Στρόπον.)
Σάμ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεράζω, δι' ὃ ἰδ. γερνῶ.

Τὸ νὰ γηράσκη τις, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γηράσκειν ἔνθ' ἄν.:
Φρ. Δέν ἔχει γερασμό πολλαχ. Δέν ἔχ' γιρασμούς Εὐβ.
(Ἄκρ. Στρόπον.).

γεραστός ἐπίθ. ἀμάρτ. γεραστέ Τσακων. (Χαβουτσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεράζω, δι' ὃ ἰδ. γερνῶ.

Γηρασμένος.

γερατὰ τά, βλ. γέρα, τά.

γερατάκια τά, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέρατα, δι' ὃ ἰδ. γέρα, καί τῆς ὑποκορ.
καταλ. -άκι.

Τὸ γῆρας, θωπευτικῶς: Αἰνιγμ.

Ἀσπρο γεννιέται, | μαῦρο καταδεύεται

καί μεσ' 'ς τὰ γερατάκια του | σεμποῦναι τὰ δοδάκια του
(τὸ ξυλοκέρατον).

γερατεῖα τά, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ. Κύμ.)

Ἡπ. (Χιμάρ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν. Πυλ.) Πόντ. (Κερασ.
Οἶν. Τραπ.) γιρατεῖα Θεσσ. (Νερόμυλ.) Θράκ. (Αἶν.)
Μακεδ. (Σισάν.) γερατεῖα σύνθηθ. γιρατεῖα πολλαχ. βορ.
ιδιωμ. γεραθειά Θήρ. Κρήτ. Μῆλ. ἔραθειά Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) γηρατεῖα Πελοπν. (Λάστ.) Ρόδ. γηραθειά Πάτμ.
γερακειῖα Τσακων. γεράτεια Πόντ. (Ἄδισ. Ἱμερ. Σάντ.
Χαλδ.) γηράτεια Πόντ. (Τραπ.) γερατεῖα ἡ, Κ.Κρυστάλλ.,

Ἀττικ. Μοῦσ. 3, 143 — Λεξ. Λάουνδ. γηρατεῖο τὸ
Ἄ.Προβελ., Ποιήμ. 1, 292 γερατεῖο Ζάκ.

Τὸ Βυζαντ. γερατεῖα, ὅπερ κατὰ μεταπλασμόν πιθανῶς
ἐκ τοῦ συνων. γέρα τά, διὰ τῆς καταλ. -εῖα, ἀποσπασθεί-
σης ἐκ τῶν συγγενῶν σημασιολογικῶς πρωτεῖα, ἱερα-
τεῖα τά, Πβ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 231 Kuhn's
Zeitschr. 43 (1909), 220 ἡ κατὰ παρέκτασιν ἐκ τοῦ γέ-
ρατα τά, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ οὐδ. εἰς -εῖα, οἷον πρε-
σβεῖα, πρωτεῖα κλπ. Ὁ τύπ. γερατεῖα τά, ἐπίσης Βυ-
ζαντ., ἰδ. Περὶ γέρ. στ. 56 (ἐκδ. G. Wagner, σ. 107) «τὰ
δόντια του ἐκ τὰ γερατεῖα δὲν ἔχουν τί σοῦ λέγουν». Ὁ-
μοίως καὶ οἱ τύπ. γερατεῖο καὶ γηρατεῖο, δι' οὓς ἰδ.
Ε.Κριαρᾶ, Λεξ. ἐν λ. γερατεῖο. Ὁ τύπ. γερατεῖα ἡ,
ἐνεκα ἐκδοχῆς τῆς καταλ. -εῖα ὡς τοιαύτης τῶν θηλ. εἰς
-εῖα. Ὁ τύπ. γερατεῖα τά καὶ παρὰ Σομ.

Τὸ γῆρας, ἡ γεροντικὴ ἡλικία σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Ἄδισ.
Ἱμερ. Κερασ. Οἶν. Τραπ. Σάντ. Χαλδ.) Τσακων.: Μᾶς πῆ-
ραν τὰ γερατεῖα σύνθηθ. Γεραθειά μᾶς ἤρθανε Κρήτ. Κρί-
μα 'ς τὰ γεραθειά σου νὰ λές ψόματα αὐτόθ. Ἡπέραςσε
καλὰ γεραθειά Θήρ. Σὲ πῆρα δὰ ἔραθειά καὶ δὲ βοροφαί-
νεις νὰ κάμης τίποτα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Μὲ τῇ δούλεψή
μου ἐδάγωσα ὅσα μοῦ χρειάζονται γιὰ τὰ γεραθειά μου
(ἐδάγωσα=ἐβαλα εἰς τὴν πάγκαν, ἀπεταμίευσα, ἐβαλα κατὰ
μέρος) Μῆλ. Τὰ γερατεῖα θέλουνε περιποίηση Ἡπ. (Χι-
μάρ.) Δὲ βοροῦ νὰ περπατοῦ, δὲν εἶμαι ἐκεῖνος πού ἤμου-
να τώρα μ' ἐπλακώσασι τὰ γερατεῖα καὶ κάθομαι 'ς τὴν
ἀγουρή Πελοπν. (Κίτ.) 'Σ τὰ γερατεῖα μου τί θὰ φάω;
Εὐβ. (Βρύσ.) Αὐτοῦ θὰ πιράσουμι τὰ γιρατεῖα μας Θράκ.
(Σουφλ.) Παστραβίτσα εἶρι, δὲν εἶρι γιρατεῖα (παστραβίτσα
=τὸ ἐκφυμα ἀκροχορδόν) Θεσσ. (Νερόμυλ.) Αὐτὸ εἶναι τὸ
γερονδομοῖρι μας, ἐδῶ περνοῦμε τὰ γηραθειά μας Πάτμ.
'Σ σὰ γεράτεια τ' θέλ' τέρεμαν (κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλι-
κίαν του θέλει περιποίησιν) Χαλδ. Μ' ἐφάγαρι τὰ γιρα-
τεῖα, μωρ' πιδί μ'! Στερελλ. (Ἀχυρ.) Τὰ νιᾶτα περνοῦνε
ὀγλήγορα κι ἀρχινάει κατόπι τὸ γερατεῖο Ζάκ. Τὸν ἔχω
ἀναπαῖ 'ς τὰ γερατεῖα μου Πελοπν. (Τρίκκ.) Νι ἀγκαῖ τὰ
γερακειῖα ὃ μποροῦ πλέα (Τὸν πῆραν τὰ γερατεῖα, δὲν μπο-
ρεῖ πλέον) Τσακων. Νι ἐρέκαῖ τὰ γερακειῖα πλέα (τὸν εὐ-
ρῆκαν τὰ γερατεῖα πλέον) αὐτόθ. || Φρ. Καλὰ γερατεῖα (εὐχὴ)
σύνθηθ. Καλὰ γιρατεῖα σύνθηθ. βορ. ιδιωμ. Κακὰ γερατεῖα νὰ
'χῃς (ἀρὰ) σύνθηθ. Καλὰ γερατεῖα (εὐχὴ) Εὐβ. (Αὐλων.
Κονίστρ. Κουρ.) Ἔτσ' νὰ 'χ'ς καλὰ γιρατεῖα Μακεδ. (Σι-
σάν.) || Παροιμ. φρ.: Γεράτεια γελάτεια (τὸ γῆρας ἐμπαί-
ζεται) Ἱμερ. Συνών. φρ. Γερονσία γελουσία. Τώρα
'ς τὰ γερατεῖα μου | θὰ δείξω τὴν ἀντρέια μου (ἐπὶ τῶν
νεανιευομένων γερόντων) Κερασ. || Παροιμ.: Καλὰ νιᾶτα,
κακὰ γερατεῖα, ὅλα κακὰ (πρὸς τὰ τελευταῖα κρίνονται καὶ
τὰ πρῶτα) Μῆλ. Πρβ. Δημοσθ., Α Ὀλυνθ. 11: «πρὸς τὸ
τελευταῖον ἐκβάν ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται».
Δούλευε 'ς τὰ νιᾶτα σου | νὰ 'χῃς 'ς τὰ γηρατεῖα σου Πελοπν.
(Λάστ.) Τεμπέλης 'ς τὰ νιᾶτα του, ζητιάνος 'ς τὰ γερα-
τεῖα του (ὁ ὀκνηρὸς κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν θὰ δυστυ-
χήσῃ ὡς γέρον) Πελοπν. (Καρδαμ.) Ὁποῖος δὲ μετροῖ 'ς
τὰ νεῖοτα δου παθαίνει 'ς τὰ γεραθειά δου (ὁ μὴ λαμβάνων
μέριμναν ὡς νέος διὰ τὸ γῆρας ὑποφέρει, ὅταν γηράσῃ)
Κρήτ. (Μόδ.) Ἐναν 'ς τὰ νέτᾱ σ' κ' ἔνα 'ς τὰ γεράτεια
(ἔνα κατὰ τὴν νεότητα καὶ ἔνα κατὰ τὸ γῆρας· διασκεδάζει
τις ἅπαξ κατὰ τὴν νεότητα καὶ ἅπαξ κατὰ τὸ γῆρας· δι'
ἄνθρωπον ἡλικιωμένον ἐκδοτον εἰς ἡδονάς) Ἄδισ. Ὁποῖος
παντρεύεται 'ς τὰ γερατεῖα του ρίχνει γλήγορα τ' ἀφτιά του
(οἱ νυμφευόμενοι κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν ὑποφέρουν)
Ἱ.Βενιζέλ., Παροιμ.² 216, 572 || Ἄσμ.

